

Pastisseria RAGA Major, 105 - Tel. 72 03 53 ULLDECONA	BAR EL REBOST VICENT FERNANDEZ Carrer Calvari, 57 - ULLDECONA	Video - Foto MILLAN EUROCRHOM - Laboratorio Fotográfico Distribuidor Videos JVC Avda. Ramón Salomón, 19 - Tel. 72 03 83
Mútua General de Seguros AGENCIA LABERNIA Assessorament - Tramitacions - Assegurances - Viajes Major, 108 - Tel. 72 00 81 - ULLDECONA	Auto - Escola PITARCH Plaça Sales i Ferré, 15 - Telèfon 72 07 17 ULLDECONA (Tarragona)	 Ferré Radio C/. Sant Antoni, 38 - Tel. 72 01 08 ULLDECONA
FUSTERIA Eco. LAVEGA Carrer Sant Lluç, 29 - Tel. 72 02 23 ULLDECONA	 Auditori ULLDECONA	Oficina Técnica LO Y SA Carrer Major, 111 - Tel. 72 00 48 ULLDECONA
TUBERIES P.V.C. Materials de Construcció i Decoració FRANCESC AGASA Carrer del Mar, 15 - Telèfon 72 02 16 ULLDECONA	 JMS ELECTRONICA Joan Miquel Subirats Castell - Carrer Major, 153 - Tel. 72 06 38 - ULLDECONA	Espumosos SANS BEBIDAS Y REFRESCOS Entença, 30 - Tel. 72 03 40 - ULLDECONA
LLIBRERIA PASALAMAR Sant Antoni, 13 - ULLDECONA	Rellotgeria ITARTE ULLDECONA	Carnisseria BEL - QUEROL C/. Major, 160 - Tel. 72 04 64 ULLDECONA
Construccions TOSTAO ULLDECONA	Motos - Ciclos VIDAL Motos - Bicycletas - Motocultores MOVICAM y Motosierras TRONK Clavé, 37 - Tel. 72 05 23 - ULLDECONA	Ferreteria GRAU Llistes de Noces - Electrodomèstics SUPER - SER Pintures TITAN-LUX. Distribuidor Oficial BOSCH Major, 104 - Tel. 72 01 89 - ULLDECONA
Muebles ARNAU San Lucas, 12 - Mayor, 82 Tel. 977 / 72 03 58 ULLDECONA	Merceria, Perfumeria i Cosmètica Major 110 Tel. 72 05 81 • 43550 ULLDECONA	 Serra LIBRERIA - PAPELERIA Calle Mayor, 91 - Tel. (977) 72 00 24 - Apdo. Correos 40 43550 ULLDECONA (Tarragona)

Jurat qualificador del XVII Concurs de Redacció del dia de Sant Jordi

C. C. R.

MAIG / JUNY 1988

NÚM. 36

LA NIT DE SANT JOAN

I arriba per a tots la nit de la llum. La primavera ha portat la pluja a una terra, eternament seca, i es va desfent entre una gent que treballa i somnia.

Treballa perquè creu que s'ha de fer i somnia perquè en té moltes ganes.

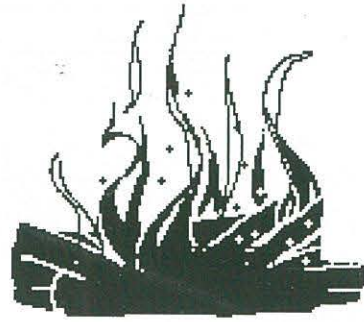
El foc és el déu de la por però a més és el déu de la puresa. És un déu que ens agrada mirar però que ens costa d'entendre.

És la nit del foc, del foc controlat i amic; la nit en la qual totes les parts d'aquesta família humana ens sentim una mica més aprop.

Per uns moments deixem de mirar-nos, de justificar-nos, de lloar-nos, d'averkonyir-nos i mirem el foc. Què busquem dintre d'ell? Potser la nua imatge de la infantesa, el mirall de la renovació o els nostres darrers pecats que desitgem siguin perdonats.

Com ha arribat la pira als nostres carrers? Segurament han estat els nois els que han anat cercant els fòtils pels magatzems del veí, per les golfes de la tieta i entre les runes de la última casa abandonada.

Per què ho fan? Qui els ho diu? Potser l'avi d'en Joan o el padrí de la Maria. El cert és que el

cul te reinicia cada any i ningú pensa que això es pugui perdre.

Veure els nens entorn de la foguera és un signe de continuïtat, de que el progrés no ha canviat massa els costums, que cada cop s'arrelen més, i uneixen els homes del nostre país.

Una vegada la foguera es consumeix, el cor es va omplent de noves il·lusions. Sembla com si el déu del foc, en anar-se'n, hagués deixat les ganes de tornar a recomençar la lluita de cada dia.

Els nens li van perdent la por i van prenent el somni; comencen a jugar amb les petites flames que queden i a fer carreres i salts per sobre i en el seu voltant.

Així va passant la nit de Sant Joan; -per a mí- la més màgica de totes les nits de l'any.

Banco Mercantil de Tarragona

SANT LLUC, 35
TELÉFON 72 01 28

43550 ULLDECONA
(TARRAGONA)

JUGOS-BOL

RESTAURANTE "BARBARCOA"

- ZUMOS DE FRUTAS NATURALES
- CLUB DE BOLOS
- SALA DE REUNIONES
- SALON PARA BODAS Y BANQUETES
- RINCON DE JUEGOS

Local con aire acondicionado

Avda. Salomón, 20
Tel. 720662 ULLDECONA

Quesa

Es un producto AVIMON, S.A.

Delegación: Murada de Baix, 105
Teléfs. 72 02 51 - 72 06 22 - 72 04 36 - Apartado 23
43550 ULLDECONA (Tarragona)

MAPFRE
Grup Assegurador

MAPFRE MUTUALITAT ASSEGURANCA
MAPFRE VIDA, S.A.
MAPFRE INDUSTRIAL
MAPFRE ACCIDENTS TREBALL

Delegat a Ulldecona: **PERE SANS i ARASA**
Sant Antoni, 28 - Teléfon 72 03 37

LLIURAMENT DE PREMIS DEL XVII CONCURS LITERARI DEL C.C.R.

El passat dia 24 d'abril, a les 12 del matí i a la Casa de Cultura va tenir lloc l'acte de lliurament de premis als guanyadors del XVII Concurs Literari, que organitza aquest Centre tots els anys per a commemorar el dia de Sant Jordi.

Els premis que es van atorgar van ésser els següents:

CATEGORIA "A"

TEMA: "EL PARC D'ATRACCIONS"

1er. Premi : Sílvia Figueres i Saladié
2on. " : Vanessa Sanz i Adell
3er. " : Soraya García i Prades
Accèssit : Anna Morales i Anadori
Accèssit : Xavier Riba i Gauxachs

CATEGORIA "B"

TEMA: "BARREGEM ELS COLORS"

1er. Premi : Esther Canalda i Garrit
2on. " : Mª Àngels Roca i Verdiell
3er. " : Rosa Mª Plá i Bel
3er. " : Mireia Reverté i Antolí
Accèssit : Amaya Beltran i Querol
Accèssit : Eva Agasa i Balagué

CATEGORIA "C"

TEMA: "LA RIUADA"

1er. Premi : Àngels Millàn i Ollé
2on. " : Esteban Sevilla i Sevilla
3er. " : Montse Martín i Fernández
Accèssit : Xenia Redondo i Díaz
Accèssit : Jordi Vidal i Castell

CATEGORIA "D"

TEMA: "DALT DE L'ESCENARI"

1er. Premi : Francesc Itarte i Vericat

Hem d'agrair la col·laboració a aquestes persones que han estat el jurat aquest any: Javier Blasco, Marisé Plá, Vicent Montesblancos, Tere Muñoz, Maite Ferré, Lydia Armela, Marisa Ferré, Pere Montañana, Joan M. Muñoz i Alberto Tedán.

Els treballs publicats no han estat rectificats i ens limitem a copiar l'original

A continuació i com és costum, publiquem els primers premis d'aquest concurs:

CATEGORIA "A" (3er. 4rt. Nivell)

"EL PARC D'ATRACCIONS"

Vivim a Londres i feia poc s'havia fet un parc d'atraccions uns amics i jo vam decidir d'anar. Feia uns dies la gent deia que per allí voltava un fantasma, ningú hi anava. Però nosaltres vam anar. També es deia que l'amo era molt dolent i pegava als nens que no anaven a la seva atracció. Quan vam ésser allí vam compra l'entrada i passarem. No permetien gossos però jo vaig poder entrar el meu. Al cap d'una estona d'estar allí la gent comença a correr cap a la sortida estaven tots atemoritzats. Nosaltres vam preguntar que passava, la gent ens va dir que el fantasma venia. Nosaltres ens vam amagar del lloc on va sortir aquella cosa. Era l'atracció de l'amo. Quan tot va tornar a la tranquil·litat vam veure que al que es treia una disfressa, de primer moment vam pensar que era un pallaso però després el meu gosset comença a grunyar amargament. Per aquell dia, vam pensar que ja hi havien prou aventures i tornarem a casa. Al dia següent vam tornar a anar no vam tindre que compra l'entrada perquè aquella ja ens servia. Vam decidir anar a parlar a l'amo. En aquell moment no estava i ens vam esperar. Quan va vindre estava mes enfadat que mai i en rao ningú anava a la seva atracció. Nosaltres li vam preguntar si s'havia alguna cosa de la bestia. Ell contesta: Oh sí, la pena es que surt quan hi ha sempre més gent -digué- Ve hi ara dexeume tranquil estic decepcionat, sortiu. Vam marxar d'allí i al cap de deu minuts va sortir la bestia. Nosaltres vam comença a sospitar de l'amo. Hi efectivament ho era però nosaltres no teniem proves per demostrar a la policia. Però de repent ens vam recordar que el meu gos grunyia cada vegada que veia la bestia i l'amo.

Sílvia Figueres i Saladié, guanyadora de la Categoria "A"

XVII CONCURS DE REDACCIÓ

Així mateix ho vam dir a la policia, la veritat es que es van posar a riure, pero no em vam fer cas. Nosaltres vam dir a un poli que vingues hi ho comproves. I efectivament va grunyar a la bestia i a l'amo. Al dia següent van venir una colla de policies. I passa com va passa ahir i despres ahir i l'altre i l'altre, quan sortir la bestia la meva gossa comença grunyar. Vam anar a veure a l'amo i grunyar, els polis tambe van veure qui era la bestia. El van agafar i cap a la presó. Al cap d'uns dies la policia va dir que moltes gracies, i a la meva gossa la van coronar. I vosaltres sabeu qui conta aixó doncs la que es ara l'ama del parc i no oblideu la meva gossa.

FI

* * * * *

CATEGORIA "B" (5è. i 6è. Nivell)

"BARREGEM ELS COLORS"

L'inventor dels colors no es sap qui és, perque fa tant de temps que estan inventats. Però jo se com es van inventar.

En aquell temps no hi habien colors, tot era de color negre. Un dia, cert home es va trovar un petit cofre, era tancat amb una cadena i un candau. L'home com era molt llest va agafar un fildaram i va obrir el cofre, dins hi havia com uns ocells de colors molt brillants i al sortir del cofre el primer ocell va dir -Blau!, El segon ocell va dir -Groc! i el tercer va dir -Vermell! els tres es van posar a tres arbres diferents i es van fer del color de l'ocell que se li havia posat. L'home no s'u podia creure. Habia descobert els colors blau, groc i vermell! L'home molt content va atrapar els tres ocells, va fregar el dit per damunt del blau i va pintar, el cel, els rius i unes flors. Va passar el dit per sobre el groc i va pintar el sol, algunes

altres flors. I per últim va passar el dit per sobre el vermell i va pintar el foc i les roses.

Però no tot estava pintat faltaven els arbres, els homes i tots els animals. Llavors se li van escapar els ocells i va veure com el blau i el vermell es creuaven i deixaven una estela d'un altre color. Al'home li va donar una idea brillant, creua tots els colors. Els va tornar a atrapar i en va partir un tros de cadascun els va creuar i d'el blau i vermell va sortir un altre ocell que deia -Violeta! D'el vermell i groc en va sortir un que deia -Taronja! D'el groc i d'el blau en va sortir dient -Verd! I va decidir fer un altre encreuament vareijar el verd i el vermell i en va sortir un que deia -Marró!.

Tots aquests ocells van començar a pintar-ho tot. Però la foscor es va enfadar i a punt de trencar-ho tot el bon Deu va dir -Tu tindras el teu moment la nit i tots aquests colors també el dia.

Jo quant pinto em sento com el creador dels colors.

Esther Canalda i Garrit, guanyadora de la Categoria "B"

XVII CONCURS DE REDACCIÓ

CATEGORIA "C" (7è. i 8è. Nivell)

"LA RIUADA"

Va ser aquell estiu tan calorós en el que jo me'n vaig anar fora del poble. No ho hagués pensat mai però pot ser era la última vegada que el veuria així.

La meva tia em va invitar a passar les vacances a casa seva. Van ser uns dies molt alegres i feliços. Diàriament anavem a la platja i contemplavem el paisatge típic de un poble bastant més gran que el meu. Però això va acabar, ja que tot el bó dura poc, i a finals de l'estiu tenia que tornar a casa. Pel camí ja vaig fer les despedides i a l'entrà al poble, sense pensar-ho, em vaig trobar amb la sorpresa.

El conductor va frenà amb gran força i el cotxe va fer un moviment molt brusc. Llavors vaig baixar del cotxe, i, el que estava veient no m'ho podia creure. Res, res era igual, quasi tot havia desapareixcut. Vaig tancar els ulls. No tenia valor per obrir-los, però ho tenia de fer per afrontar les conseqüències. En el primer en que vaig pensar va ser en el meu pare i la meva mare i això em va obstinar. Els tenia que trobar. Vaig començar a caminar entre mig d'aquell munt de fang i pedres intentant trobar la meva casa. Quan la vaig veure era molt diferent de com l'havia deixada abans d'anarmen. En obrir la porta, em trobà a la mare tirada a terra tota coberta de sang. Aquelles imatges se'm van quedar gravades, igual que a la gent que va sobreviure a la riuada.

La gent deia que es podia superar, que posant el esforç de tots el poble es podia tornà a reconstruí, si, però tots hauriem perdut alguna cosa volguda. Jo als meus pares. Després d'això el poble ja no va ser mai més el que era. La gent ja no tenia l'alegria d'abans, tot seu havia endut la riuada.

Jo vaig prendre una decisió. Me'n tenia d'anar del poble, no podia veure com la gent que jo estimava s'anava decaient poc a poc. El primer que vaig pensar era en anar a viure a casa la meva tia, on havia pasat aquell estiu tan feliç abans de la tragedia. Allí em podia recuperar, hi havia gent que em volia i que m'ajudaria a reforça els meus anims. I així va ser.

Ara vic feliç i el record es va esborrant del meu pensament, i, fins i tot he pensat en anar a visitar el poble i saludar als amics de l'infantesa. No se si ho faré ja que podia despertar en mi vells records tan dolorosos que m'havia portat una gran riuada.

Àngels Millàn i Ollé, guanyadora de la Categoria "C"

* * * * *

CATEGORIA "D" (13 anys endavant)

Lema: "NEURASTÈNIA" "LA SEVA MAGISTRAL INTERPRETACIÓ"

La narració que a continuació et vaig a contar, és simplement fruit d'un malson d'una nit de març. Ja saps que els somnis misteriosos i embruixats solen néixer d'una minsa part de realitat i la resta s'omplena de gran dosi d'imaginació i de fantasia. Així mateix és el meu malson.

Ell, el nostre personatge, sempre havia estat un perdedor, si més no, això pensava ell, veient les cares de la gent que el deixaven passar sense tan sols mirar-se'l en topar-s'hi. Tot ho veia negre i es veia ficat dintre un gran forat, en el qual s'anava enfonsant cada vegada més. Una foscor intensament silenciosa i atterradora envaïa el seu interior, i cada vegada que sortia al carrer tenia la mateixa impressió: no ser res, ni ningú, ni enlloc, ni mai.

Aquestes tenebres que l'acompanyaven en la seva solitud, s'havien accentuat aquesta darrera setmana en que s'havia desplaçat a Madrid, juntament amb el grup d'actors de La Passió d'Ulldecona, per tal de realitzar unes representacions al Teatre de la Sarsuela. El canvi d'aigües no li havia anat bé!. Ara a la seva paranoia havia que afegir-hi un nou i fort sentiment d'odi envers el personatge protagonista de l'obra. Era quelcom superior a les seves forces. L'odiava!... i no podia evitar-ho. L'actor principal, era tot allò que ell no aconseguiria ser mai. Era alt, distingit, empresari

Concessionari:

Esencia Loewe para hombre. Por refinamiento y sensibilidad, es un clásico. Por original y singular, es contemporáneo. Esencia Loewe. Un clásico contemporáneo.

ESENCIA LOEWE

Teléfono 72 05 81 43550 ULLDECONA

INDUSTRIA GRAFICA.

PAPELERIA Mayor, 91 Teléfono 72 00 24 TALLER Montemolin, 15 Teléfono 72 03 11 ULLDECONA (Tarragona)

pròsper i bon actor. En aquella obra tenia el paper de Jesús i gaudia del reconeixement diari del públic i dels companys actors. Ell, en canvi, representava un paper menys lluit, on tot just deixava anar unes frases escadusseres. A la fi, tot era pura enveja i gelosia!. El detestava!. No podia evitar-ho.

Una tarde d'actuació, quan els aplaudiments del públic, auguraven un altre èxit rotund del seu antagonista, decidí a cop calent, que l'havia de posar en ridícul. Havia d'aconseguir que tot el teatre en ple saltés en una riallada. Només així es protegiria del seu dolç verí, i tornaria a trobar la pau. Allà, entre tramoies, rumià, barrinà i a l'últim decidí com ho portaria a terme.

Arribada l'hora de posar en escena el quadre de la crucifixió de Jesús, el cor li començà a bategar acceleradament. Ho havia de fer de la manera més natural del món; sense que ningú pogués advertir-ho. Deixaria el clau que li serveix d'agafador a Jesús a dalt de la creu a mig entatxar, i d'aquesta manera en el moment menys pensat, es despenjaria daltabaix de forma estrepitosa, enmig de les burles dels espectadors. Així ho preparà i d'aquesta manera va ocórrer. Només un petit detall no sortí com ell havia calculat. En el moment de la caiguda de la creu, el centurió romà que estava sota la creu, esmoreí el cop amb la seva cuirassa, i tots dos quedaren quiets a terra, com si d'un quadre plàstic es tractés. Ràpidament es baixa el teló. La reacció del públic, no fou la prevista pel nostre miserable personatge. El públic dempeus, aplaudia i aplaudia eixorivit, pel realisme aconseguit en l'estrepitosa caiguda, doncs estaven convençuts de que allò era una originalitat de l'autor i que la escena formava part de obra.

El burlesc ridícul no fou tal. Havia succeït tot el contrari. El nostre homenet, contrariat i decebut s'endinsà encara més en el seu odi i el seu deliri. Havia de cercar una altra solució. L'angoixa li pujava al coll. Per fi, veïè clara quina era la solució, només en tenia una: matar, anihilar el culpable de la seva situació, com així el considerava ell.

Amb una tranquil·litat que no deixà de sorprendre'l, escorcollà una bona estona a les golfes, entre decorats, baguls i arques plenes de pols, l'arma homicida que havia de servir als seus propòsits. A la fi, topà amb una arma perfecta, una daga estil renaixement que s'ajustava a les seves intencions. Dissimulà el punyal a la seva pitrera i s'encaminà amb parsimònia cap al vestidor de la seva víctima.

Respirà a fons i trucà a la porta. Desde l'interior una veu el convidà a entrar. Efectivament, allí estava ell,

Francesc Itarte i Vericat, guanyador de la Categoria "D"

sol i assegut a una cadira donant-se els últims tocs al maquillatge. Mentre li preguntava el motiu de la seva visita, pegà mà a la daga i sense pensar-s'ho dues vegades assestà una, dues, tres... punyalades al seu antagonista i restà horroritzat. Aquest, amb un somriure a la boca, es donava mitja volta i li deia que es deixés de bromes, que no era el moment, ja que havia de sortir aviat a escena. La daga també li havia fallat. Era simplement una daga fictícia i teatral, de les que s'utilitzen a l'escenari i a les que la navalla s'enfonsa a dintre de l'empunyadura al descarregar el cop. Havia estat un error lamentable. Romangué uns moments esbalaït sense gesticular paraula, donà la volta i sortí del camerino com un idiota. Aquell individu tenia set vides com els gats.

Va romandre no sé quant de temps com a perdut en la immensitat, naufragant en la inconsciència del seu pensament. De repent va veure resplendir un raig de colors, en el fons de la seva ànima. Finalment molt assossegat, va veure clar que s'havien acabat els neguits. Ell sabia que tenia la solució.

Estant en aquests pensaments, el varen cridar a corre cuita. Havia de sortir a l'escenari a representar el seu paper. Ara estava serè, com mai. Sortí a dalt de l'escenari i interpretà el seu personatge donant-li una vida impressionant. Magnífica va ser la seva actuació. Arribat el moment final de la seva presència a l'escenari, s'enfilà a dalt d'un arbre, es passà una corda pel coll i es penjà, doncs així ho portava l'obra, ja que feia el paper de Judes. El públic enfervorit aplaudia com mai. Vàren baixar el teló. La gent continuava aplaudint, però ell no baixava de l'arbre. S'havia penjat de veritat. Aquest havia estat el paper més real de la seva vida. Morí escoltant aplaudiments, els aplaudiments que sempre havia somiat.

SORTIDA A BENASAL

Quatre dies de festa: Això s'ha d'aprofitar. Els de la Secció de Muntanya esperavem amb deliri la Setmana Santa per agafar motxilles, sacs i tendes per anar cap a la muntanya.

Després de pensar-ho i meditar-ho vam decidir anar a Nogueruelas (un poble molt maco de la província de Terol). Llàstima, però, que el temps ens va jugar una mala passada, a nosaltres i a tots els qui desitjarem aprofitar aquests dies i gaudir de la natura. La il·lusió i les ganes de sortir estaven posades i fer-se enrera no ens feia gràcia a ningú, i així que a última hora vam dir: "dones anem més aprop!" i així va sortir l'acampada a Benasal. Ningú hi havíem estat mai, ho vam trobar molt bonic. Tendes i més tendes hi havia a un escampat, però, ningú molestava a ningú perquè era molt espaiós.

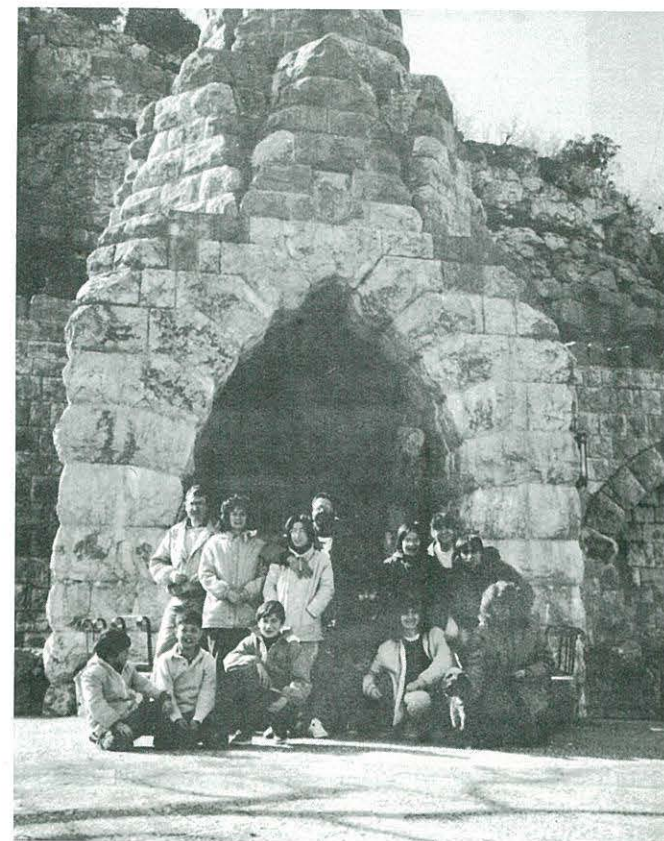
Arbres i herba per tot arreu, a un costat una piscina (tancada en aquest temps, és clar) més amunt una font on baixava una aigua fresquíssima i cristal·lina i més avall un petit embassament per retenir aigua per a regar els camps.

El poble que estava a uns dos quilòmetres també el vam visitar. Vam dedicar tots un matí per fer-ho.

L'últim que vam passar allí, ja que al matí següent vam tenir que marxar després d'aguantar durant tota la nit una pluja intensa. Diumenge al matí marxarem cap a casa una mica desil·lusionats al principi per haver-ho de fer abans del previst, però després de recordar els meravellosos dos dies anteriors quan el temps se'ns va portar prou bé, i vam gaudir jugant a futbol, fent gimnàstica, i dissabte vam muntar una "merendola" que no oblidarem. Vam ajuntar tres o quatre taules de camping, les vam omplir de menjar, igual hi havien pastissos com entrepans de pernil, i en tot el dia no les vam desmuntar.

Contents, ara esperem tenir tres o quatre dies, aquest cop per anar a Nogueruelas, però tan aviat com puguem, desitgem repetir la sortida a Benasal.

VAL LA PENA.

FONT DE BENASAL

A L'HORA D'ESMORZAR

L'altra manera de fer fotografia

PRODUCTES QUÍMICS

PERE VIDAL i TABUEÑA

ULLDECONA

Volta al ròdol, de les memòries d'un torero. (i 2)

Continuant la conversa que vàrem encetar a la revista passada amb Juanito Serra "lo Torero", avui li preguntem sobre què n'opina i com veu ell avui dia la Festa, i ens contesta:

—En quant al toreig, avui es toreja extraordinàriament bé, i en terrenys bastant compromesos, però els braus d'avui no són pas com els d'abans. Avui a l'estar criats a base de pinsos compostos, a les dues carreres no poden arrastrar la carn. Avui el brau no té fortalesa, i això va en detriment de la Festa i de l'afecció; perquè si no hi ha feresa, si no hi ha perill i si no hi ha "bravura", no hi ha Festa. És una pena, perquè avui són massa els bous que cauen. Llavors, el torer, ja pot fer el que sigui; encara que es deixi pegar una cornada, ja no tindrà mèrit.

Es molt contundent quan assevera que si algú dels seus dos fills haguessin emprès aquest camí, hagués intentat per tots els mitjans el dissuadir-los, i si malgrat això, haguessin continuat, llavors ell opina què:

—Els diners que s'ha de gastar un pare amb un fill en una carrera universitària, s'els ha de gastar també amb això. Si jo no els hagués pogut dissuadir, ells haguessin començat per allí on jo vaig acabar; de zero res. De primer molt de camp, torejar molt, fer-se, "vaquetejar-se" molt amb els animals i quan ja s'està preparat, llavors,... som-hi!. Dos, tres, deu pobles primer, després gastar-se els diners, i un debut a Madrid, a Sevilla, i jugar-se allí el tot a una carta. Aquesta és la feina.

A UNA PASSA DE L'ÈXIT DEFINITIU

El Sr. Juanito, recorda amb certa melangia uns moments que haguéren pogut ser decisius per a la seva carrera taurina. De resultes d'una "novillada" que va torejar a Sigüenza província de Guadalajara, es va fixar amb ell Don Julián Saiz Saleri II (el que va ser figura quan Joselito i Belmonte). A l'endemà queden de trobar-se a la Terrassa Tropical, a Madrid, on també es va personar el pare dels Dominguín, aquí va ser presentat com "el muchacho del que te hablé". Després d'un canvi d'impressions, li proposen de fer-li una prova a la Plaça de Vista Alegre (en aquells temps propietat dels Dominguín).

—Vaig acudir, i allí hi eren tots els Dominguín (Pepe Domingo i Luis Miguel), també l'afamat Domingo Ortega, el que ha mort ara recentment, el dia 8 de maig de 1988, als 82 anys, i d'altres de dintre del món taurí. Em treuen un bou

sobrer, i per cert, va ajudar-me la quadrilla de Luis Miguel, que en aquells temps estava en actiu. I sí... al bou el vaig veure ràpid, i vaig fer el que bonament vaig poder; i en acabar la "faena", Domingo Ortega, ve, em felicita, i em diu: "¿Tu has toreado mucho ganado malo, verdad?, i li dic: "Lo que no he toreado nunca es bueno". Jo, la veritat estava acostumat a les vaques de per aquí que sabien llegir i escriure, i clar,... Llavors, Saleri II, em diu que si volia que m'apoderés ell; i jo, la veritat, encantat de la vida, perquè amb un home com aquell, que era una figura del toreig, era un somni. Llavors me firma unes "novillades", per a ja tirar endavant... que eren a 5.000 Ptes. llimpies, i m'anuncien a la Plaça de Vista Alegre, que, com deien els clàssics, era una plaça on hi havia tramvia; es a dir, que un èxit a Vista Alegre, t'obria les portes de la de les Ventas, de la Monumental de Madrid, i un fracàs no es notava tant. I val a dir que aconseguir arribar a les Ventas de la Monumental i tenir un èxit allí t'enlaira definitivament.

UN ADVENIMENT CONTRARI, TRENCA TOTA UNA SINGLADURA

Juanito Serra recorda amb aquestes paraules una setmana decisiva per a la seva carrera taurina. Una setmana que va donar un tomb sencer a tot un món de bones expectatives de futur.

—I bé, m'anuncien a Vista Alegre per a dijous, i si els cartells varen sortir en dilluns, doncs, el dimarts rebo un telegrama dient-me de que la meua mare estava greu del cor, i en aquell moment em trobo amb l'oblicació de, com a fill, acudir. Vaig al Sr. Julián i li ensenyo el telegrama i em diu "Tranquilo, te vas y cuando esto pase, ya hablaremos", i per cert, em va substituir, al meu lloc, el torer Juan de la Palma, que va ser el primer home que va tenir la Paquita Rico. En aquestes, varen passar tres, quatre, sis mesos,... que si es mor, que si no es mor, i ella no parava de demanar-me que em deixés el toreig, que un dia em mataria un bou, en fi... I jo em vaig plantejar... Què faig?... Si continuo, qualsevol dia; una cornada..., un disgust per a la mare; i si es mor, m'angoixaria tota la vida pensant que si podria ser culpa meua... Ah, he de dir, que vaig anar a Madrid i els vaig plantejar com estava la cosa. Els vaig dir, que com que existia un contracte i un poder notarial pel mig, que si ells deien endavant, no tenia altre remei que tirar endavant. En això, aquell senyor va treure els papers que tenia guardats allí a un armari, els va trossejar i em diu: "Yo haría también lo mismo. Si algún día te decides,... ya sabes".

En aquest entremig, va conèixer a la que avui és la seva muller, i poc a poc, es va anar apartant... apartant, del toreig. Això sí,... "L'afecció em durarà mentre visqui", ens assegura, però d'allò, totalment al marge. Són temps passats.

El dia del seu casament, el Sr. Julián, li va dir: "Fue una verdadera lástima porque tu hubieras ganado dinero con el toro, porque tu podías con el toro". En canvi, el Sr. Juanito, amb un somriure a la boca, ens assegura que si s'en va deixar va ser pel temor que li feien les banyes del bou... Vosaltres què n'opineu?...

Entrevista: FRANCESC ITARTE

LA GENERALITAT ABOCA EL SAC

5 de maig de 1988

MIG-JORN

Jornades de Teatre d'Ulldecona

El Departament de Cultura de la Generalitat ha lliurat al Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona una subvenció de 650.000 pessetes per a la compra de material luminotècnic i de so per a la secció de teatre d'aquesta entitat. La participació a la vida cultural de la població, és el fet més remarcable del Centre Cultural i Recreatiu pels nombrosos actes que organitza. Una de les seccions més dinàmiques, la de teatre, aporta durant l'any diverses actuacions arreu comarques de Tarragona i Barcelona. A més a més l'entitat va crear a Ulldecona fa cinc anys, una programació acurada amb el nom de "Jornades de Teatre d'Ulldecona", amb la participació de grups amateurs del nostre país que cada any té lloc a la vila des d'octubre fins al novembre amb el suport de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament i del Pla Cultural de l'Associació del Personal de La Caixa.

Recentment l'obra que va cloure la cinquena edició de les jornades de teatre, "Voldria ser vostè, el Sr. Governador", té una gran

acceptació pel públic de les poblacions on s'ha actuat. L'èxit assolit ha fet que el proper dia 19 de juny, i coincidint amb un cycle cultural organitzat també pel Centre Cultural i Recreatiu amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat, que es diu "Cultura Viva", es reestrenarà aquest obra a Ulldecona, a les set de la tarda. El teatre municipal serà l'escenari un altre cop de la representació d'aquesta divertida comèdia que junt a "Viatge de Nuvis" el diumenge dia 12 de juny, un festival infantil per als nens del poble, els focs de Sant Joan i ara recentment la commemoració de la diada de Sant Jordi-88 integren conjuntament aquest cycle, un més dels que cada any posa en marxa el Centre Cultural, com a entitat "exemplar" de la Vila d'Ulldecona.

Miércoles, 20 de Abril de 1988

Diari de Tarragona

ULLDECONA

La Generalitat subvenciona con 650.000 pesetas al Centre Cultural i Recreatiu

J.J.C.

El departamento de Cultura de la Generalitat ha subvencionado con 650.000 pesetas al Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona para que éste pueda adquirir material diverso destinado a la sección de teatro de esta entidad.

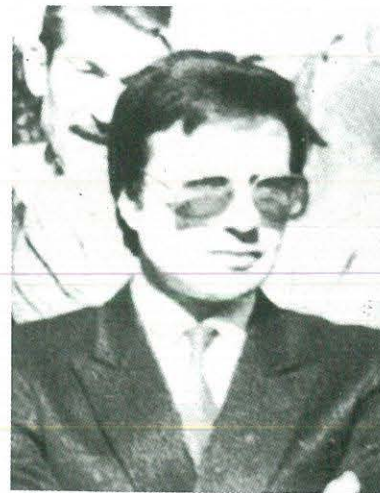
EBRE informes

— dijous 28 d'abril de 1988 —

Important subvenció per al Teatre d'Ulldecona

El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya ha lliurat una subvenció de 650.000 ptes. al Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona per a la compra de material luminotècnic i de so per a la secció de teatre d'aquesta entitat.

El grup de teatre del Centre Cultural i Recreatiu desenvolupa una activitat molt extensa durant l'any, que va des de l'organització de les Jornades de Teatre d'Ulldecona fins a la producció de diversos muntatges escènics, el darrer d'ells, de notable èxit de públic fou «Voldria ser vostè, el Sr. Governador». Precisament, degut a l'èxit obtingut, es reestrenarà aquesta obra el proper dia 19 de juny al teatre municipal d'Ulldecona.

En RAMON MIRAVALL, Coordinador Territorial de la Generalitat a Tortosa

El C.C.R. informa...

El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Serveis Territorials de Tortosa, va comunicar el propassat dia 12 d'abril d'enguany a la Junta Directiva de la nostra entitat, l'atorgament de 650.000 pessetes, destinades a l'adquisició d'equipaments amb destinació cultural per a la Secció de Teatre.

Aquesta subvenció de la Generalitat al C.C.R., la més important de tota la seva història, permetrà un seguit d'actuacions com és la compra de material d'il·luminació i so. Fins aleshores les llums de que es disposa són molt febles, mentre que l'equip de so és de lloguer. Amb l'adquisició dels nous aparells s'ha de refermar la producció dels diversos muntatges que la Secció de Teatre realitza durant l'any, tant a Ulldecona com per comarques.

Aprofitant aquesta circumstància hem parlat amb el Coordinador Territorial de la Generalitat a Tortosa, Ramon Miravall, per preguntar-li sobre el que pensa respecte al moment actual del teatre a les nostres comarques.

—"És un moment de quasi eufòria. Encara que en dificultats, la major part dels grups de teatre van tirant endavant de forma molt exitosa.

El fet de que es presentin jornades o cycles de teatre, pot ser un termòmetre de la vitalitat teatral dels aficionats, a la vegada que s'observa també un increment important en l'ordre qualitatiu i tècnic. Trobo la manca d'un major dinamisme per part de la Coordinadora de Teatre d'aquí.

"M'agradaria una coordinació més dinàmica entre els grups, que serviria a la vegada per a fomentar molt més les iniciatives".

Què fa falta als grups de les comarques de l'Ebre per anivellar-se amb les zones més arrelades, com per exemple Barcelona?

"—Entre la nostra zona i la resta de Catalunya són necessaris més intercanvis, i en el moment que puguèssim arribar, presentar-nos amb un nivell de qualitat al que tenen ells la major part de vegades. Aquí hem avançat molt depressa, però en fa falta arribar encara. És desitjable anar a qualsevol lloc de Catalunya oferint un nivell de teatre d'aficionats amb major nivell".

Quina filosofia té la Generalitat respecte als ajuts destinats a les entitats culturals?

"—És primordial una bona organització de base que ens permeti treure el major partit possible a l'hora de la veritat. Estem, però, oberts a les subvencions o qualsevol tipus d'ajut des dels diferents Departaments de la Generalitat".

La subvenció de la Generalitat de Catalunya representa, sens dubte, un gran ajut per al C.C.R. Per a nosaltres la fita és continuar treballant per aquest camí cultural i més, si de tant en tant, tenim algun ajut com aquest. No obstant, això, Ramon Miravall, farà el que estigui al seu abast per a que les nostres iniciatives puguin tirar endavant.

La senyoreta Mª CINTA CANALDA i LÁZARO serà la nostra pubilla per a les properes Festes de Setembre

Fundat l'any 1.947

BUTLLETÍ D'ÚS INTERN
EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ
DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:
Josep A. Lázaro i Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:
Jaume Coll i Arnau
Francesc Itarte i Vericat
Joan J. Roca i Labernia
Anabel Folch i Millán
Pere Montañana i Arzo
Jovita Serra i Vilalta
Joan-M. Muñoz i Fusté
Josep M. Navarro i Sauch

DIBUIXOS:
Joan Riba i Costes

NOTA:
El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.

El Butlletí d'Ús Intern C.C.R., no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.

L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita: Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona.
Major, 147, 1er.
Apartat de Correus 52
Tel. 72 03 37
43550 ULLDECONA.
Dep. Leg.: T. 1.227-1.982
Tallers: Ind. Gràfica SERRA Ulldecona.